

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1552/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца „Eos Matrix“ d.o.o. Београд, кога заступа пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Савић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 156/18 од 29.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 156/18 од 29.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 156/18 од 29.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 832/17 од 01.11.2017. године, ставом првим изреке стављено је ван снаге решење о извршењу Основног суда у Параћину Ив бр 311/15 од 31.12.2015. године у делу у коме је одређено средство и начин извршења, те је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати менични износ од 866,56 евра са припадајућом каматом коју одређује Централна европска банка од 13.05.2015. године до исплате са каматом која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главној операцији за рефинансирање увећане за 8% поена обрачунату у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да исплати трошкове извршног поступка у износу од 17.879,00 динара, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 100.380,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 156/18 од 29.11.2019. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Параћину Ив бр 311/15 од 31.12.2015. године којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати менични износ од 866,56 евра са припадајућом каматом коју одређује Централна европска банка на износ од 725,02 евра почев од 13.05.2015. године до исплате са каматом која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције из рефинансирања увећано за 8% поена обрачунату у динарској противвредности по средњем курсу НБС на исплате и

трошкови извршног поступка у износу од 17.879,00 динара, док је у преосталом делу решење о извршењу Основног суда у Параћину Ив бр 311/15 од 31.12.2015. године укинута. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 149.639,74 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, односно у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правно питање у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права, а тужени уз ревизију није доставио одлуке у којима је другачије пресуђено.

Из изложеног разлога на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. овог закона, против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба у овом спору поднета је 16.06.2015. године, а вредност предмета спора побијеног дела износи 866,56 евра, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је побијеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

Имајући у виду да се ради о спору мале вредности, а у спору те врсте против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, без утицаја је чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Члан 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку у овом случају се не може применити, јер се дозвољеност ревизије у спору мале вредности не оцењује применом те одредбе, већ применом члана 479. став 6. овог закона, којим је право на изјављивање ревизије у спору ове врсте искључено.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић